

од [Кузман Шапкарев](#)

Рано рана траица јунаци,
рано рана оште от вечера;
че си ида на Аин планина,
да си мета пребела камења;
едно ми је Реља крилатина,
друго ми с Марко добар јунак,
фокото по Момчил вреден јунак.
Та справили нијни добри коње,
та ојдоа на крај на клисура.
Соседнаа от добрите коње,
седнаа ок коње да шетаа,
та шетаа нијни добри коње
и гледаа на горе, на доле,
најповеќе у Аин планина.
Тамо ми се туку нешто сјеи -
да је с'лнце? Оште с'лнце нема;
да са леди - стопили би са;
да лебеди - отлетели би си.
Појдоа си троица јунаци -
ни са леди, ни са си лебеди;
ни је с'лнце зидом зазидано,
нело ми је Русалка девојка -
на глава ју перо от вуина,
ем је перо, ем је половина.
Ка ги виде Русалка девојка,
сивна перо, у трава го врли,
та се скрила зад ела китата.
Јунаци се на перо чуда -
зашто ли је перо одвоила?
Земаа си, че да го дижаја:
зави р'це Марко да го веза,
та го дигна до свилни појаси;
па не може горе да го дигне,
он го в'рли у трава зелена;
ем го в'рли Марко, ем го к'лне:
"Пусто да е перо от вуина,
што је тежко, море, не диже се!
Ка го носи гиздава девојка?!"
Па го в'рли у трава зелена
Та го веза Момчил вреден јунак,
па го дигна до белото г'рло,

па на перо потио говори:
"Што си тешко, бог да те убие!"
Та го в'рли у трава зелена.
Па го взема Реља крилатина,
па го дигна до бели рамења,
па не може на коњ да го качи.
Па го в'рли у трава зелена
и на перо потио говори:
"Што је тешко перо от вуина!
Ка го носи гиздава девојка?
Ка го носи, бог да а убие!"
Разлуди се Русалка девојка,
та си взема строостром камџиа,
та ги скара низ гора зелена,
откара ги Дома на дворове,
затвори ги у кале алатцко,
затвори ги на ден на Великден,
затвори ги, та ги забовари,
та лежаа до ден до Спасовден.
Кога беше на ден на Спасовден,
рано рани Русалка девојка,
разгледа а нојна стара мајка,
та па си у потои говори:
- Мила ќерко, Русалко девојко,
да зашто си рано подранила?
Ја она ју потои говори:
- Фала тебе, моја стара мајко!
Каков с'м си горок сон видела!
Отишла с'м по гора зелена,
на срешта ми до три љути змии -
две утепа, една ме изеде.
- Мила ќерко, Русалко девојко,
ти си много маки разплакала
и мене че некој да разплачи.
Стани, иди у честните цркви,
ега ми се тој сонок разтури.
И Русалка у цркви отишла.
Кога си је из цркви излела,
русалки са оро заиграле.
јунак нема оро да ју води.
Она ојде јунаци изведе,
да си вода хоро, ситно хоро.
Не умеа хоро да си вода.
Посрами се Русалка девојка,
посрами се, та па се разљути,
накара ги у кале алатцко;

накарала ги и затворила ги.
Проговора Реља крилатина:
- Фала тебе, Русалко девојко!
Ие затварај ни, не забоварај ни.
Не сме дошли туа да лежиме,
нел сме дошли тебе да гледаме.
Ние сме си троица јунаци,
кој ти драго, тогова заљуби!
Измами се Русалка девојка,
не сети се, бог да а убие,
да че да је па врла измама.
На јунаци потио говори:
- Че те љубим, Реља крилатина!
А он си у потио говори:
- Таком бога, Русалко девојко!
Љубил би те, ама па не смеем,
оти си си мома џебелијка,
че си дојдем вечер довечера,
па не знаем дека ти се џубе раздвојаше;
преведи се през добрата коња,
добра коња, пребели рамења!
Не сети се, бог да а убие,
да че да је на врла измама
преведе се през добрата коња,
добра коња, пребели рамења.
Ној ју се џубе раздвоило,
раздвоило тнки половици.
Он изваде тој златни мајмуди,
удари ја т'нки половици
и оца је слаба половици
и она се на две раздвоила.
Појдоа си троица јунаци.